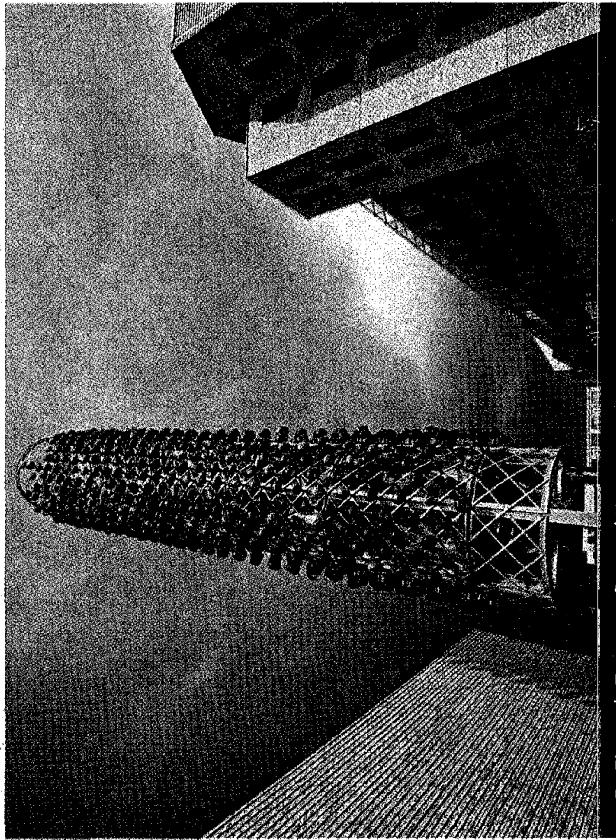

De zingende Toren van Leerdammer Bernard Heesen klinkt als een klok

VLEUTEN/LEERDAM • Gezongen heeft 'ie. En hoe... Donderdag was het informatieplein van Cultuurcampus Vleuteweid in Vleuten bijna te klein om alle belangstellenden voor het openingsconcert van *De Zingende Toren* te herbergen. Bij de eerste klanken werd het doodstil.

"Torenhoog, mijlenbreed" heette het muziekspetkkel dat componist Merlijn Twaalfhoven speciaal voor de opening van *De Zingende Toren* schreef. Na afloop was er minutenlang alleen een daverend applaus. Alsof er een zucht van verlichting over het plein waarde. Die zucht was al eerder ont-

snapt aan de keel van Bernard Heesen, de Leerdamse ontwerper van *De Zingende Toren*. Zo'n vier jaar is hij ermee bezig geweest. "Toen me gevraagd werd om glazen elementen voor zo'n toren te bedenken, riep ik gelijk: dan moeten die klokken ook van glas. Nou, dat heb ik geweten." Een lang traject van onderzoeken, ontwerpen en samenwerken resulteerde in het concertinstrument dat er nu staat. Door de draadloze elektronische aansturing kunnen de glazen klokken en klangschalen vanaf het plein worden bespeeld, zodat de beiaardier samen met andere muzikanten kan spelen. De vijftig gestemde klokken kunnen als traditionele beiaard worden bespeeld. Met daarnaast de ongestemde klangschalen en een elektronisch keyboard is de toren ook een geheel nieuw instrument. De optimale klangkleur realiseren in die glazen klokken was geen kleinheid. "Het blazen in de glasfabriek was een helse klus", zegt Bernard Heesen. "Een afwijking van een tiende millimeter is al een probleem. Voor die vijftig klokken zijn er meer dan duizend geblazen."

• De Zingende Toren van Bernard Heesen.

Piet Agustijn

FOTO: VICTOR NIEUWENHUIJS